

Expecto patronum

Adrià Salas, vocalista de La Pegatina, parla sobre el negoci de la música i la doble cara de les xarxes socials

Adrià Salas en un concert de La Pegatina al Cruïlla 2018 | Xavier Mercadé

Et regalo una dreuera! Moltes facilitats! Tinc ?la' notícia que et farà vibrar. Vibra! Tinc l'oferta que no podràs declinar. Segueix-me i t'explico. Mai abans ho havies desitjat així, amb aquesta intensitat. Et sorprendrà. Serà increïble. Et baixarà la lluna, com a mínim. Es-pec-ta-cu-lar. Gràcies per aquesta nit màgica!

Seguim les pràctiques imperants, aquest kamasutra imposat. Postures. Expectatives i patrons. *Expecto Patronum!* No em busquis, perquè m'hi trobaràs. Soc massa! I tu també. De fet, tots som massa! Se'ns veu massa bé. Deuen ser els filtres. I se'ns veu ben entusiasmats. Deu ser que volem respostes igual d'entusiastes. Necessitem que ens vegin contents per estar contents. Gràcies per compartir!

Els músics patim sempre i gaudim tres o quatre hores a la setmana. Si publico tal cosa, perdre seguidors. Si publico tal altra, segur que en puc guanyar. Cal fer vídeos per promocionar els concerts. Però que siguin súper virals, eh? Les publicacions només arriben a tots els meus seguidors si pago, deu ser per això que no ve la gent (la massa) als concerts. Als trolls no els has de fer cas, ja ho saps. Que un comentari dolent no et faci oblidar tots els bons que tens sempre. No deixis de publicar coses, que ja saps com va això. Digues que queden poques entrades, així la gent (la massa) s'espavila. Gràcies per l'ansietat!

Estem normalitzant la decepció que ve després de grans expectatives. És més, ja ningú ens creu. Com al conte del pastor i el llop. Perdem l'altaveu en petiteses. Encara que ho pugui semblar, el

públic no està esperant ni la teva nova cançó ni les teves noves dates de concert ni la teva notícia bomba. Està saturat. Queden 5 dies! Queden 4 dies! Queden 3 dies!? Quan li dius que serà una gran notícia, s'espera una gran notícia. I, al final, només li dius: compra! Gràcies pel teu temps!

Quina part de cadascú de nosaltres pensa com a ?massa' i quina no? Quan som a les xarxes rebent inputs, només pensem com a ?massa'? El nostre avatar és part del ramat? Seguim el mateix discurs a les xarxes i a la vida no virtual? Som reals? No hi ha res més simptomàtic que escriure un ?ha ha' que no has rigut. Gràcies pel teu suport!

I això es trasllada a les lletres. Des de fa un temps, tots busquem hooks. Enganxar. No volem fer cançons: volem fer himnes i que les tornades siguin lemes. Titulars, tuits i peus de foto. I això, justament, enganxa el nostre ?jo' virtual però no el real, que és qui convertirà aquella lletra en una emoció que ens recordarà un moment concret de la nostra vida. Emocionar i incomodar, aquestes són les funcions d'una lletra. Però ara estem més per la labor d'amenitzar, entretenir i buscar que ens idealitzin. Fer créixer el nostre ego virtual. Gràcies per la buidor!

"Quina gran nit! Amb moltes ganes de tornar a repetir! Brutal!", escrius mentre tornes de veure o d'oferir un concert que no passarà a la posteritat. Ningú estava tan encès com s'esperava. Tothom estava xerrant i impassible al que succeïa a l'escenari. Hi havia molta gent, això sí. Una gentada. I la resta, que no hi érem, hem d'envejar aquesta nit? No, és millor que diguem que la nostra nit ha estat millor. Molt millor. Són contribucions habituals a la cultura del fake i del fail. I tu em preguntes, "Què és negoci"? Negoci ets tu. Gràcies per seguir sent com sou!